

8. Hr. Ole holdt sin Præken om,
saa brændende i Aanden,
og der han hardt ved Amen kom,
han slog til Lyd med Haanden:
„Det var, Guds Død, de samme Ord
om Løgn og Leflen, Drik og Hor
:som i vor Frue Kirke!“ :

9. Og der kom Bud fra Kongens Gaard,
(nu gælder det, Hr. Ole!
Et dygtigt Tak for sidst I faar
nok fra de høje Stole).
Og der han kom for Kongen ind:
„God Dag, vor Præst! Nu Mester Vind!
:Nu skal Guds Ord til Hove.“ :

10. „Nej, ellers Tak, højbaarne Drot!
Det gør slet ingen Gode,
jeg siger sandt og har Kalot,
men ingen Hofmandsnode;
man har for Ordsprog her til Lands:
hvad vilde Spurv i Tranedans
:og Ugle mellem Krager!“ :

11. Men det var fjerde Kristian,
og nu tog han til Orde:
„I er en dygtig Præstemand
og præked, som I burde;
de Hofmandsnoder le vi ad,
tag tre Kalotter, om I gad,
:og Sandhed vil vi høre.“ :

N. F. S. Grundtvig.

223. Og hør, du liden Gangerpilt.

(Tavlebordet.)

Dansk Folkemelodi.

Allegretto.

1. „Og hør, du li-den Gangerpilt, leg Tav-le-bord med mig!“ Jeg ha-ver in-tet røden Guld at

sæt-te op mod dig!“ For-di de spil-le-de, for-di de spille-de Guld-terning.

2. „Sæt du kun op din Kjortel graa
og dertil dine Sko,
min Haand jeg sætter op mod dig
og saa dertil min Tro.“

3. Saa let ad Tavlebordet hen
den røde Terning randt,
alt tabte hun den Jomfru fin,
den Ungersvend han vandt.

4. Skøn Jomfru staar i højen Bur,
slaar ud sit fagre Haar:
„Gud naade mig for Gangerpilt,
jeg vandt mig udi Aar!“

5. Den Ungersvend i Gaarden staar
og støtter sig til Sværd:
„Jeg er den bedste Kongesøn,
og vel er jeg dig værd.“

6. Da sagde hun, den Jomfru fin,
i Hjertet var hun fri:
„Og al den Stund, du vandt fra mig,
jeg giver dig min Tro.“
Fordi de spillede, fordi de spillede Guldterning.

Efter Folkesangen af H. Hertz.